

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਖਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਇਸ ਖਿੰਦੂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਿਯਮ 33 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 2329 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ (ਆਖਰੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ) ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨਕ ਉਚਿਤਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ-ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਹਰੇਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਪ-ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਲਟਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਾਧੂ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਥੋਪਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੈਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਜੇ.

ਜੇ.ਸੀ. ਗੁਪਤਾ ਉਰਫ ਜਗਦੀਸ਼ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਵਜ਼ੀਰ ਚੰਦ-ਵੀਰ ਭਾਨ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1967 ਦਾ ਸਿਵਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੰ. 65

5 ਮਈ 1967 ਈ

ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ (1932 ਦਾ IX)- ਐੱਸ. 4 ਅਤੇ 69 - ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਫਰਮ - ਕੀ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ - ਚਾਰ ਦੀ ਬਣੀ ਫਰਮ

1. C. Gupta *alias* Jagdish Lal Gupta, etc. v. M/s. Wazir Chand,
Vir<Bhan
(Pandit, J.)

ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਸਮੇਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਕੀਮਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਸੱਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-[^]ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ *com* ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਵਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਫਰਮ ਜੋ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਗ੍ਰਾਹਕ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਘਰ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਫਰਮ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਫਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ, ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦ) ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਜੋਂ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨਾ। ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਵਿਚ ਸੱਤ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੱਪੜਾ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਫਰਮ ਦੇ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਗਿਣਤੀ ਵਧਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੱਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਫਰਮ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਤੱਥ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਫਰਮ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੌਦੇ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨਾਲ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰਫ ਆਉਣ ਜਾਂ ਜਾਣ ਨਾਲ ਫਰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿਭਾਗੀ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਫਰਮ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਕੌਣ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੀ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਰਜ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 115, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕੌਰ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਸਬ-ਫਜ਼, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫੁਲਦੂਰ, ਮਿਤੀ 9 ਦਸੰਬਰ, 1966, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਮ.ਐਲ.ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ. ਸੈਣੀ, ਵਕੀਲ ।

ਕੇਸੀ ਨਈਅਰ, ਸੀਐਮ ਨਈਅਰ ਅਤੇ ਵੀਪੀ ਪਰਾਸ਼ਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਪੀ ਐਚ ਟੀ, ਜੇ . -ਮੈ. ਵਜ਼ੀਰ ਚੰਦ ਵੀਰ ਭਾਨ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਵਜ਼ੀਰ ਚੰਦ ਰਾਹੀਂ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ। 4,561.95 ਐੱਨ.ਪੀ., ਜੇ.ਸੀ.ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦਾ ਕੱਪੜਾ ਖਰੀਦਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕਈ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਕੁਝ ਮੁਦਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਉਠਾਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਾਵਲਾ ਕਲਾਥ ਹਾਊਸ, ਜੋ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਕੱਪੜਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁਦਲੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ: -

- (1) ਕੀ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਵਜ਼ੀਰ ਚੰਦ-ਵੀਰ ਭਾਨ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਹੈ?
- (2) ਫਰਮ ਚਾਵਲਾ ਕਲੋਥ ਹਾਊਸ ਦੀ ਇੰਡੀਅਨ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਗਲਤ ਹੈ?

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਚਾਵਲਾ ਕਲਾਥ ਹਾਊਸ ਤੋਂ ਕੱਪੜਾ ਖਰੀਦ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਦਾ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਸਿਰਫ਼ ਏ. ਸੀ। ਫਰਮ ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਸੀ। ਜੇ ਚਾਵਲਾ ਕੱਪੜਾ ; ਮਕਾਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਲਈ ਇੱਥੇ ਆਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਈਆਂ, ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦਾ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਂ ਉਹ ਨਾਂ ਸੀ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਚਾਵਲਾ ਕਲੋਥ ਹਾਊਸ ਉਸ ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਆਪਣਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਫਰਮ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਦੂਸਰਾ, ਉਹ ਮੰਨ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਚਾਵਲਾ ਕਲਾਥ ਹਾਊਸ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਭਾਈਵਾਲ ਸਨ। ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਾਰਚ, 1966 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਦੇ ਸੱਤ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1966 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਫਰਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਚਾਰ ਭਾਈਵਾਲ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1963 ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਸਨ।

J. C. Gupta *alias* Jagdish Lai Gupta, etc. v. M/s Wazir Chand-Vir Bhan
(Pandit, J.)

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਜ਼ੀਰ ਚੰਦ ਵੀਰ ਭਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਫਰਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਚਾਵਲਾ ਕਲਾਥ ਹਾਊਸ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਰੀਦਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਚਾਵਲਾ ਕਲਾਥ ਹਾਊਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਮੁਦਈ-ਫਰਮ, - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਚਾਵਲਾ ਕਲਾਥ ਹਾਊਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਸੀ। ਇੰਡੀਅਨ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਭਾਵ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਜ਼ੀਰ ਚੰਦ ਵੀਰ ਭਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਪਲ ਇਹ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਚਾਵਲਾ ਕਲਾਥ ਹਾਊਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਜ਼ ਚਾਵਲਾ ਕਲਾਥ ਹਾਊਸ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ 'ਚਾਵਲਾ ਕਲਾਥ ਹਾਊਸ' ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਫਰਮ, ਜੋ ਉਸ ਨਾਂ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਹ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 'ਇਹ ਸੂਟ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 24 ਸਤੰਬਰ, 1958 ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਜ਼ੀਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ; ਚੰਦ ਵੀਰ ਭਾਨ ਮੈਸਰਜ਼ ਚਾਵਲਾ ਕਲਾਥ ਹਾਊਸ ਦੇ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਂ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਨਾਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਂ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। - ;

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਚਾਵਲਾ ਕਲਾਥ ਹਾਊਸ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਐਕਸ ਹੀ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਕਸ ਹੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ ਚਾਵਲਾ ਕਲਾਥ ਹਾਊਸ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਜੇਕਰ X ਦੀ ਬਜਾਏ X, X ਅਤੇ Y ਇਸ ਕਲਾਥ ਹਾਊਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ X ਅਤੇ Y ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜੇਕਰ X ਅਤੇ Y ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀ ਚਾਵਲਾ ਕਲਾਥ ਹਾਊਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ 'ਰੈਗੂਲਰ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਬਣਾਉਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਲੋਚਨਾ ਵਾਲਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੱਲ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ ਵਜ਼ੀਰ ਚੰਦ ਵੀਰ ਭਾਨ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਸਰਜ਼ ਚਾਵਲਾ ਕਲਾਥ ਹਾਊਸ ਅਤੇ ਇਸ ਹਾਊਸ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਵਿਵਾਦ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਸਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਫਰਮ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਫਰਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ, ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਜੋਂ ਫਰਮਾਂ। ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਵਿਚ ਸੱਤ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੱਪੜਾ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਫਰਮ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਗਿਣਤੀ ਵਧਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੱਤ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਫਰਮ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੌਦੇ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੋਹਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨਾਲ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਉਣ ਜਾਂ ਜਾਣ ਨਾਲ ਫਰਮ ਨੂੰ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

J. C. Gupta *alias* Jagdish Lai Gupta, etc. v. M/s Wazir Chand-Vir Bhan
(Pandit, J.)

ਹੋਰ ਸਾਥੀ. ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਫਰਮ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ (ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ*, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ *ਮੇਸਰਸ, ਏ. ਡਬਲਯੂ. ਫਿਰਿਸ ਐਸਜ਼ ਕੰਪਨੀ* ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਨੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਕੌਣ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 455.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ ਜੇ

ਰਾਜ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਆਨੰਦ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1966 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ 453

8 ਮਈ 1967 ਈ.

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX)— ਧਾਰਾ 12° ਅਤੇ 131— ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 1949 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 1955 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ — ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਕੀ ਟਿਊਥਿਨ ਸਮਾਂ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੀਮਾ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਬੇਕਾਰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਘਰ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੇਅਰਥ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 1949 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਕਰੀਬ 16 ਸਾਲ ਘਰ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਕਰੀਬ ਛੇ ਸਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਉਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ

ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਘਰ ਬੈਠ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; but ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ 'ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ' ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਾਹਤਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ